

har truffet det forkerte, og det vilde gøre mig ondt, om det nogenstunde skulde være muligt at fremme det til Lov. Jeg vil tværtimod udtale det Haab, at der altid maa være et Flertal og en Formand, som gør ganske det samme Arbejde for denne Lov og med ganske det samme Resultat som i Fjor. Jeg vil ønske, at der maa komme et saadant Udvalg.

Christiansen: Jeg vil i Modsatning til den sidste ærede Taler ønske et ganske andet Resultat. Jeg tvivler ikke paa, at det Ønske, han fremsatte, kom af hans fulde Hjerte, men det gaar jo heldigvis ikke altid her i Livet, som Præsten præker, og det vil jeg nu trøste mig med. Det forekommer mig, at Debatten i Fjor var af en saadan Udstrækning og Rækkevidde, at der ikke kan vindes det aller ringeste ved at optage denne Debat igen i Aar, og jeg skal heller ikke gøre mig skyldig deri. Jeg vil blot over for det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Mr. Jensen) udtale, at § 15, saaledes som den foreligger nu, slet ikke giver Købstæderne noget mere og en væsentlig større Ret, end de allerede have i dette Øjeblik. Skal der endelig være noget, er det høist ubetydeligt. Maaſte der kan være Tale om Stadepenge, som man jo kender fra gammel Tid. Den ny Bestemmelse i § 17 finder jeg velsignelseærig over for Byerne paa Landet, thi hvis der er nogen Enhverforretning i Verden, foregaar den med de Brøder, hvormed der omløbes fra Hus til Hus, fra Dør til Dør. Jeg synes, det er temmelig let at forstaa. Det kan allerede være betydeligt nok for den enkelte, som vil forhandle sine Varer, at besøge de handelsberettigede, men hans Udgifter forøges betydeligt ved at løbe fra Dør til Dør. Det kan ikke være første Sorts Varer og de fineste Priser, som der mødes med, naar de gaa omkring og forhandle Varer, mange Gange for en Vid Brød og en Snaps.

Det, jeg egentlig har taget Ordet for, er for at udtale min Glæde over det Standpunkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Alberti) stillede sig paa over for Jagtprøverne. Det kalder jeg et formaalstjenligt Standpunkt, at man vil rette sig efter og gøre sin Dom og Afstemning afhængig af, hvad de Mænd, der skulle virke i og arbejde med Sagen, ønske, og jeg er aldeles overbevist om, at hele den danske Haandværkerstand staar bag ved mig i dette Øjeblik, naar jeg udtaler, at Haandværkerne og de industriidrivende ønske Jagtprøvers Afleggelse. Naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds

(A. Thomsen) mente, at det skulde være en Betyttelse for Byerne, at vi kunde derigennem ligesom tvinge Konkurrencen, saa kan jeg forsikre, at det er en fejl Opfattelse. Det ærede Medlems Opfattelse af dette Lovforslag falder for øvrigt i mange Henseender sammen med min egen. Jeg havde den Glæde at arbejde sammen med ham i Fjor, og jeg hørte med stor Interesse hans Anskuelser, som jeg som sagt i mange Henseender kan bifalde. Nej, vi ville slet ikke tvinge Konkurrencen, vi ere ikke bange for den Konkurrence, der kommer fra Land til By, eller den Konkurrence, der bydes Byerne i saa Henseende. Grunden til, at vi holde paa Jagtprøverne, er, at vi betragte dem som et Ved i Dugtiggørelsen for i det hele taget at eksistere, for at hævde Stillingen, ikke alene for den indenlandste Konkurrences Vedkommende, men ogsaa udadtil. Vi kunne vel let blive enige om, at man behøver ikke at være Haandværker eller industriidrivende for at iagttage, at Forholdene blive løsere og løsere. Den store Frihed, vi fik ved Næringsloven af 1857, var fra Begyndelsen af ikke heldig, men som Tiden er skreden fremad, kan man med Sandhed sige, at denne Frihed ligesom er bleven usund, og enhver, der vil se fundt og ædrueligt paa Forholdene, vil samstemme med den Bestræbelse, der nu fra Haandværkets Udøvere gaar hen imod at komme, om ikke tilbage til de gamle Forhold, saa dog til noget fastere og til mere stabile Forhold som en Afløser af de løse og i mange Henseender usunde Forhold, som vi nu befinde os i. Jeg skal slutte hermed, idet jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings velvillige Modtagelse.

Berntsen: Da det foreliggende Lovforslag er enslydende med det Forslag, som i forrige Samling forelaa her for Tinget, og da Sagen i Fjor var Genstand for en meget indgaaende Behandling, finder jeg ikke, der er nogen Anledning til at gentage den Diskussion, som førtes i Fjor, og det forekommer mig heller ikke, at der i Dag fra nogen Side er fremført noget egentligt nyt Synspunkt til en Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg finder det derfor mere naturligt, at Sagen gaar til et Udvalg, og at man der saa vidt muligt søger at finde en Løsning af dette Forhold. Naar det ærede Medlem for Slagelse (B. Nielsen) udtalte, at det har været en Støffelse for mange, at Lovforslaget, der er saa vel formet og saa vel gennemtænkt, ikke i Fjor blev fremmet og ophøjet til Lov, saa vil jeg dog henvende det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at dette Lovforslag tilsigter jo paa mange